

Mythologia, Francfort, 1581 - X [66-67] : De Circe

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[66-67\] : De Circe](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VI

[Mythologia, Francfort, 1581 - VI, 06 : De Circe](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[66-67\] : De Circe](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[66-67\] : De Circe](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia
Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Francfort, 1581 - X [66-67] : De Circe, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 12/01/2026 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6119>

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581
ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307
Formatin-8
Langue(s)Latin
Paginationp. 1050-1051

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Circé](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

honorificos: nam multis pernicioſa fuit ambitio, & honores ac magiſtratus præter dignitatem conceſſi.

De Aurora.

Enimuero non ſolum motus Solis, & planetarum nonnul-
lorum, per fabulas expreſſerunt antiqui, ſed etiam cum talia vel
talia nobis apparerent ſidera, illorum vires explicarunt. tum ap-
parentem lucem ante ortum Solis, cum primum cœlũ rubefcit,
auroram vocarunt, quia ſub exortum Solis aura lenis plerumq;
ſpirare conſuevit: quam lucem cum interiectis ſurgentibus va-
poribus intueamur, rubẽtem videmus, vnde roſea vocata fuit.
Quæ de Memnone tradita ſunt memoriæ, cum is orientis re-
gionibus impetauerit, omnia ad hiftoriam ſpectant.

De Tithono.

Nulla alia de cauſa fictam fuiſſe Tithoni fabulã crediderim,
quod in cicadam deniq; fuit mutatus ob longam ſenectutem,
niſi vt oſtenderent mortem eſſe omnium calamitarum ac mi-
ſeriarum humanarum finem, quæ Deorum immortalium be-
neſicio ſit hominibus conceſſa: quippe cum Tithonus, cui im-
mortalitas Auroræ precibus impetrata fuerat, ſupplex à Dijs pe-
tuerit, vt ſibi liceret mori, cum ſatius eſſe duceret ſemel inter-
ire, quam ſemper eſſe miſerum, naturæque difficultatibus
inſeſtari.

De Paſiphaæ.

Per Paſiphaæ verò fabulam animæ noſtræ naturam anti-
qui oſtendebant: eſt enim anima hominum Minois vxor vi-
ri iuſtiſſimi, quod omnia noſtra negotia debent eſſe cum ra-
tione coniuncta. vbi verò illegitimarum rerum appetentia in-
flammata fuerit, aut cupiditate exarſerit alicuius turpitudinis,
aut ira incaluerit plus æquo, deſciueritq; aliquo pacto ab ipſa
ratione: tum dicitur cõmittere adulterium, & cum tauro con-
gredi, ex quo mōſtrum parit. nam qui ſemel leges cõtemnere
æquitatemq; didicerit, difficillimè poſtea poteſt intra iuſtitie
clathros coerceri: quare multa poſtea & pernicioſa monſtra ex
iniqua animi conſuetudine naſcuntur.

De Circe.

At per Circes fabulam, quæ dicta eſt à miſcendo, ſignifica-
runt animalium & plantarum generationem, quod in ea ne-
ceſſe ſit humorem à calore miſceri: quare miſtio hæc Solis &
humoris filia fingebarur. miſcentur enim ab ipſa natura inter
ſc ele-

se elementa cum aliquid procreant. cum vero sempiterna sit hæc generandi ratio, & elementorum natura, Circeen immortalem esse dixerunt. & quoniam vnus corruptio, generatio fit alterius, neque vnquam aliud eiusdem formæ ex illa corruptione nasci potest, sed longè diuersum, finxerunt hanc posse homines in varias animalium formas mutare. Vlysses ab illa non mutatur, cum anima immortalis existens & ab omni corruptione immunis, non habeat principia in quæ dissoluatur, cum diuina quædam facta sit à Deo per se subsistens *αἰὶα* siue substantia. per hæc igitur immortalem esse animam significarunt, quamuis corpus multis morbis vexetur, & corruptioni denique sit obnoxium.

Ethicè.

Circe libido est, quæ nascitur ex humore & calore in animalibus. hæc titillatio naturæ si nobis dominetur, beluarum vitia in animis nostris imprimi, & pro cuiusq; ingenio modò in Venerem impellit, modò ad iram perducit, modò crudelitatis & improbitatis omnis vim nobis imprimi: quare dicti sunt comites Vlyssis, animæ motus scilicet, in beluas diuersarum formarum conuersi. Sed quoniam ad hoc non nihil impellit vis siderum, dicta est sidera etiam de cælo deducere. at anima quæ prudens & diuina existit, si modò se colligat, nullis horum motuum capitur: neq; tamen sine diuina ope hanc tantam voluptatum periculorūq; multitudinem potest superare. hæc enim per hanc fabulam antiqui innuebant.

De Medea.

Medeam rursus effinxerunt Solis filiam, quoniam plurimum possit bene affecti aeris natura, quæ prouenit è Solis clemētiæ mores. n. & animi motiones corporis temperamentū plerūq; consequuntur. cum igitur Medea sit consilium Idyæ siue cognitionis filia, illa cum vi siderum consentit, quæ etiam deducit de cælo, quia nemo sapiens iure appellari potest: nisi idem viribus planetarum moderetur, sibi que ipsi imperet: opus est autem viro bono & sapienti cupiditatum fluuios refrænare, multa que efficere quæ vulgo videantur admirabilia. at verò qui libidinis, aut voluptatis alicuius causa, solum vertit, patriam que & parentes & coniunctos prodiderit, quæ sunt animæ ratione præditæ consilia, quo pacto non in grauissimas miseras & omnium bonorum iacturâ vno tempore illabetur.